

Protokół nr 3/I/2015

DPr-BRM-II.0012.22.2.2015

posiedzenia Doraźnej Komisji ds. Rewitalizacji Miasta Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 26 stycznia 2015 r.

I. Obecność na posiedzeniu

1. Członkowie Komisji:

- stan..... 8 osób,
- obecnych..... 7 osób,
- nieobecna..... 1 osoba, tj.:
- pan radny Bartosz Domaszewicz.

2. Zaproszeni goście - według listy obecności.

Listy obecności stanowią *załącznik nr 1 i 2* do nin. protokołu.

Zaproszenie na posiedzenie stanowi *załącznik nr 3* do nin. protokołu.

II. Proponowany porządek posiedzenia

1. Wnioski mieszkańców i wyniki konsultacji społecznych, a proponowane rozwiązania przestrzenne i architektoniczne (w tym założenia do projektów budowy i przebudowy ulic w obszarach rewitalizowanych).
2. Sprawy wniesione i wolne wnioski.

III. Przebieg posiedzenia i ustalenia

Posiedzenie otworzyła *Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak*, która powitała zebranych. Następnie pani Przewodnicząca przedstawiła zebrany proponowany porządek obrad.

Zebrani jednogłośnie przyjęli porządek posiedzenia.

Ad. pkt 1: wnioski mieszkańców i wyniki konsultacji społecznych, a proponowane rozwiązania przestrzenne i architektoniczne (w tym założenia do projektów budowy i przebudowy ulic w obszarach rewitalizowanych).

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zaproponowała, by Komisja w pierwszej kolejności zapoznała się z wnioskami mieszkańców, dotyczącymi działań, które mają być prowadzone na terenie obszaru koncentracji działań nr 1 (ograniczonego ulicami: Kilińskiego, Jaracza, Wschodnią, Rewolucji 1905 r.)

Zebrani zaakceptowali tę propozycję.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając się do przedstawiciela Biura ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ, poprosiła o informację, w jaki sposób przeprowadzone zostały konsultacje społeczne, dotyczące działań na powyższym obszarze. Jakie postulaty powtarzały się w trakcie konsultacji? Czy w konsultacjach brali udział jedynie mieszkańcy tego terenu, czy miały one szerszy charakter?

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogrodowski poinformował zebranych, że uczestniczył w prowadzeniu tych konsultacji –wraz z m. in. przedstawicielami Biura Architekta Miasta UMŁ. W ramach tych konsultacji zorganizowane zostało spotkanie informacyjno – konsultacyjne dla mieszkańców tego obszaru – miało ono charakter otwarty. Spotkanie to zorganizowane zostało na powyższym terenie – w Gimnazjum Publicznym nr 2

im. Królowej Jadwigi, przy ul. Jaracza. Ponadto, każdy mieszkaniec Łodzi, zainteresowany udziałem w konsultacjach, mógł złożyć za pośrednictwem internetu swoje uwagi, odnośnie sposobu zagospodarowania obszaru koncentracji działań nr 1. W ramach konsultacji zorganizowany został również spacer badawczy po powyższym terenie – również był on otwarty dla wszystkich Łodzian, którzy mogli w jego trakcie zgłaszać swoje uwagi.

Jeżeli chodzi o obszar nr 1, to ma on najmniejszą powierzchnię ze wszystkich obszarów, przeznaczonych do rewitalizacji – składają się na niego dwa kwartały, od ul. Rewolucji 1905 r. do ul. Włókienniczej i od ul. Włókienniczej do ul. Jaracza, ograniczone ul. Wschodnią i ul. Kilińskiego. Uwagi zgłoszone przez mieszkańców w trakcie konsultacji były bardzo różnej natury – m. in. przestrzennej, społecznej i mieszkaniowej.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że w trakcie dzisiejszego posiedzenia Komisja chciałaby się zająć przede wszystkim kwestiami infrastrukturalnymi.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogrodowski stwierdził, że jeżeli chodzi o obszar nr 1, to w tym przypadku wskazania natury infrastrukturalnej i przestrzennej bardzo mocno łączyły się ze wskazaniami natury gospodarczej i społecznej, ponieważ osoby, które brały udział w konsultacjach, już wskazywały na funkcje, jakie ich zdaniem powinien pełnić ten obszar. Wszyscy biorący udział w konsultacjach zgodzili się, iż obszar ten nie powinien służyć tylko jego mieszkańcom, lecz również innym osobom, korzystającym z centrum Miasta. Zdanie to podzielali również m. in. mieszkańcy ul. Włókienniczej, którzy widzieli w tym fakcie szansę na sanację tego rejonu Łodzi.

Na terenie obszaru nr 1 zameldowanych jest ok. 2 tys. osób – w konsultacjach społecznych wzięło natomiast udział ponad 200 Łodzian – w sumie więc w powyższej kwestii wypowiedziało się ok. 10 % mieszkańców tego terenu, zainteresowanie więc było bardzo duże. W spotkaniu na terenie Gimnazjum przy ul. Jaracza wzięło udział ok. 150 Łodzian, natomiast w spacerze badawczym uczestniczyło ok. 25 osób. Największe zainteresowanie budziły kwestie zmian infrastrukturalnych na terenie powyższego obszaru – w tym m. in. koncepcja utworzenia na ul. Włókienniczej woonerfu. Mieszkańcy biorący udział w konsultacjach wskazywali, że realizacja tej koncepcji przyczyni się do tego, że powstanie tam „uspokojone miejsce z zielenią,” której na powyższym terenie brakuje. Ponadto, wskazywano również, że na obszarze tym powinna powstać przestrzeń publiczna (plac), na którym mogliby się spotykać mieszkańcy oraz gdzie można by się udać na spacer z psem. Obecnie podobną funkcję wypełnia pusty teren, który rozciąga się od ul. Jaracza do wewnętrznej części ul. Włókienniczej. Mieszkańcy chcieliby, aby na terenie tym utworzony został plac Włókniarek Łódzkich, z dużą ilością zieleni. W lokalach usytuowanych w sąsiednich budynkach powstać mogłyby wówczas placówki gastronomiczne z ogródkami. Biorący udział w konsultacjach wskazywali również na potrzebę zachowania rynku, który obecnie funkcjonuje u zbiegu ulic Jaracza i Kilińskiego.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że z dokumentów, które posiada wynika, iż zamiast powyższego placu planowane jest uzupełnianie istniejącej już zabudowy i budowa drogi – pani Przewodnicząca poprosiła w związku z tym o wyjaśnienie powyższej kwestii.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska zaproponowała, że przedstawi Komisji całe założenie, dotyczące zagospodarowania ww. terenu – pani Dyrektor zwróciła uwagę, że informacje, o których wspominał pan Ogrodowski, legły u podstaw decyzji projektowych, jakie zostały podjęte dla tego obszaru.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy koncepcja budowy tego przejazdu została już zgłoszona, jako wniosek o pozyskanie środków

unijnych.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że przejazd teren nie miałby pełnić takiej funkcji, jak ulica miejska – byłby to raczej ciąg pieszo – rowerowy, z możliwością wjazdów docelowych dla mieszkańców.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zauważyła, że z dokumentów, które posiada wynika, iż powstać tam miałby ciąg pieszo – jezdny.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska zgodziła się z tym stwierdzeniem.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy zabudowa tego terenu nie będzie sprzeczna z wolą mieszkańców, którzy chcieliby, żeby pozostał tam plac.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska zgodziła się, że część mieszkańców chciałaby, aby na terenie tym znajdował się plac. Z analiz Biura wynika jednak, że w kwestii tej były również inne opinie.

Jeżeli chodzi o powyższy fragment Miasta, należy sobie zdawać sprawę, że mamy tutaj do czynienia z historyczną zabudową – z istniejącą już tkanką, która posiada dużą wartość, jako fragment dawnego centrum. Przedstawiciele Biura zdają sobie również sprawę z tego, że pierwotny układ tego obszaru, został w pewnym stopniu przekształcony, w okresie II Wojny Światowej. W czasie okupacji hitlerowskiej bowiem wyburzona została część oficyn – wówczas właśnie powstał pasaż na tyłach zabudowy, rozciągającej się wzdłuż ul. Włókienniczej. Jeśli teraz mamy uwzględnić głos społeczny, który wskazuje jednoznacznie, że na tym terenie brakuje zarówno zieleni, jak i miejsc parkingowych i lokali usługowych, to musimy brać pod uwagę, na co pozwala nam ta zabytkowa struktura, którą chcemy koniecznie zachować. Jeśli przyjrzymy się tej strukturze, istniejącej jeszcze w XIX wieku, to można dojść do wniosku, że podstawową zaletą tego obszaru było bardzo klarowne oddzielenie przestrzeni publicznej od przestrzeni prywatnej. Podział ten pozwalał właśnie na prawidłowe użytkowanie tej przestrzeni. Dlatego też powstała koncepcja, aby ul. Włókienniczą, która nie uzupełnia w istotnym stopniu sieci komunikacyjnej, przekształcić w woonerf, gdzie ruch uliczny byłby uspokojony – i właśnie by stała się ona przestrzenią publiczną, na którą wychodzą fronty kamienic. W kamienicach tych mogą znaleźć swoje miejsce lokale usługowe, natomiast na terenie pasażu znajdującego się na tyłach zabudowy, który powstał w wyniku wyburzeń w okresie okupacji hitlerowskiej, mogłaby zostać przywrócona własność prywatna, poprzez odgródzenia jego części – tak, aby każdy mieszkaniec miał również swoją przestrzeń prywatną, zieloną.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak spytała, czy potrzeba utworzenia tam takiej przestrzeni prywatnej zgłaszana była przez mieszkańców powyższego terenu.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że mieszkańcy postulowali, by znalazło się tam więcej zieleni.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że jeżeli mieszkańcy nie widzą potrzeby, aby powstały tam prywatne ogrody, to nie ma powodów, by uszczęśliwiać ich nimi na siłę. Pani Przewodnicząca zauważyła, że decyzją tą pozbawiliśmy mieszkańców części przestrzeni publicznej – pomimo, iż apelowali oni, aby na tym terenie została ona zachowana.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska powiedziała, że przedstawiciele UMŁ nie pytali

mieszkańców, czy chcieliby, aby powstała tam tego typu aranżacja. Być może mieszkańcy nie wiedzą nawet, że mogłaby im zostać przywrócona prywatna własność na tyłach tych posesji.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogradowski zwrócił uwagę, że na tym terenie nie przywrócimy prywatnej własności, ponieważ znajdujące się tam kamienice są własnością Gminy.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że kwestia własności, a funkcjonowania przestrzeni miejskiej, są to dwie odrębne sprawy. Miasto mogłoby ogrodzić te działki i przypisać je do istniejącej tam zabudowy – pozostając ich właścicielem.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poinformowała zebranych, że uczestniczyła w spacerze badawczym, organizowanym po tym terenie w ramach konsultacji społecznych. Rzeczywiście istnieją tam ogródki, uprawiane przez okolicznych mieszkańców, uczestnicy konsultacji nie zgłaszali jednak potrzeby ogrodzenia ich – padały natomiast, głosy, że teren ten powinien zostać przeznaczony pod funkcje usługowe.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska zgadzając się z tą wypowiedzią, zauważyła, że faktem jest jednak, iż mieszkańcy zgłaszając swoje potrzeby, mówiąc o rzeczach, które ich zdaniem w otaczającej ich przestrzeni powinny się pojawić. Mieszkańcy mogą jednak czasem nie mieć koncepcji, jak można dany teren wykorzystać w sposób optymalny. W tej sytuacji, zadaniem służb planistycznych UMŁ jest właśnie poszerzanie wyobraźni mieszkańców i zagwarantowanie im odpowiednich standardów.

Pani Dyrektor zwróciła uwagę, że w trakcie konsultacji pojawiły się również postulaty, że na terenie tym powinny powstać nowe miejsca parkingowe. Należy wziąć pod uwagę, że rewitalizacja powinna doprowadzić do wytworzenia na tym obszarze pełnofunkcyjnego fragmentu centrum Miasta – w jej wyniku powinno poprawić się sposób wykorzystania tej przestrzeni. Powinno pojawić się tam większa liczba mieszkańców – biorąc pod uwagę choćby fakt, iż obecnie 20 % zabudowy frontowej przy ul. Włókienniczej to pustostany, a jeszcze więcej ich jest, jeśli chodzi o lokale użytkowe.

Budowa nowych miejsc parkingowych na tym terenie jest zatem również zagadnieniem, które Gmina musi brać pod uwagę – akurat omawiana w tej chwili działka jest jedyną, która oferuje możliwość zrobienia tu parkingu. Jeśli chodzi natomiast o teren zielony, to mógłby się on znaleźć w sąsiednim kwartale – naprzeciwko rynku, który obecnie funkcjonuje u zbiegu ulic Jaracza i Kilińskiego. Rynek ten natomiast powinien uzyskać stałą zabudowę – jego teren mógłby być wówczas zamykany na noc.

Wzdłuż szkoły i parkingu ciągnąłby się również teren zielony. Ponadto, parking również byłby zamykany. W budynkach frontowych natomiast powinny pojawić się lokale usługowe, dzięki którym można by ożywić tę przestrzeń.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy planowane przebiecie przez kwartał służy budowie parkingu. Czy tereny zielone miałyby się znajdować w bezpośrednim sąsiedztwie parkingu, przy wjeździe do niego?

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska przecząco odpowiedziała na to pytanie – wjazd na parking znajdowałby się od strony ul. Jaracza. Teren zielony natomiast miałby powstać między ul. Włókienniczą a ul. Jaracza.

Pani Dyrektor podkreśliła, że lokalizacja na tym terenie powyższego parkingu miałaby również duże znaczenie dla osób, odwiedzających Teatr im. Stefana Jaracza.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak wyraziła pogląd, że na obszarze tym znajduje się znacząca ilość zabudowy zdegradowanej, w miejscu której można by było ulokować parking. Dzięki temu udałoby się zachować inne funkcje dla placu,

który jest ważnym miejscem dla mieszkańców – pani Przewodnicząca podkreśliła, iż w ubiegłej kadencji samorządowej radni RM otrzymali nawet od nich petycję w tej sprawie.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska oceniła, że jeśli chodzi o działki miejskie znajdujące się na tym terenie, to są one zabudowane tkanką historyczną – przedstawiciele UMŁ są natomiast bardzo zdeterminowani, aby nie doprowadzać do kolejnych wyburzeń tej dawnej zabudowy.

Puste działki, znajdujące się na ww. terenie, posiadają właściciele prywatnych.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak wyraziła opinię, że można by zapisać w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego tego terenu funkcje parkingowe – wówczas sami właściciele nieruchomości byłiby zainteresowani, aby lokować tam parkingi.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska wyjaśniła, że parkingi lokowane w strefie śródmiejskiej muszą być komercyjne – powinny być one jednak zakładane na terenach z własnościowym udziałem Gminy.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita uzupełniając tę wypowiedź, stwierdził, że skupienie tego typu inwestycji na terenach należących do Miasta wynika również z faktu, iż obecnie nie mamy żadnych narzędzi do ewentualnych przewłaszczeń i przejmowania jakichkolwiek działek w ramach rewitalizacji. W tej sytuacji, przy planowaniu sposobu zagospodarowania danego obszaru, zasadne wydaje się planowanie takich inwestycji na terenach gminnych.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogródowski zwrócił uwagę, że w przypadku tym, w obrębie obszaru koncentracji działań nr 1, jak również jego najbliższego otoczenia, czyli tzw. projektu pilotażowego, mamy do czynienia z programem partycypacyjnym, realizowanym ze środków z budżetu Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju – na jego wyniki Miasto musi poczekać, ponieważ jeśli nie zostaną właściwie zrealizowane warunki partycypacji, straci to dofinansowanie. W związku z czym, dobrze że pojawiła się omawiana aktualnie propozycja ze strony Biura Architekta Miasta – mieszkańcy będą mieli wystarczającą ilość czasu, aby się na jej temat wypowiedzieć. Ponadto, na terenie obszaru nr 1, w okolicach ul. Włókienniczej (chwilowo przy ul. Wschodniej 50), znaleźć się ma centrum informacyjne, gdzie w trybie ciągłym będą się odbywały konsultacje społeczne – każdy łodzianin będzie mógł tam wypowiedzieć się w kwestiach zagospodarowania powyższego rejonu Łodzi. Centrum informacyjne czynne będzie do końca sierpnia br.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak stwierdziła, że rozumie, iż koncepcja zagospodarowania ww. obszaru będzie jeszcze konsultowana z mieszkańcami. Pani Przewodnicząca zadała ponadto pytanie, w jakim stopniu w ramach powyższej partycypacji Miasto będzie mogło dokonać zmian w aplikacji o środki unijne.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogródowski powiedział, że ostateczne decyzje nt. sposobu zagospodarowania tego terenu zależą od Prezydenta Miasta Łodzi. Decyzja ta nie została jeszcze podjęta – gdyby zresztą już one zapadły, wówczas Gmina musiałaby zwrócić dofinansowanie Ministerstwu Infrastruktury i Rozwoju, ponieważ dopiero po przeprowadzeniu projektu pilotażowego przedstawiciele UMŁ dowiedzą się, jakie w ogóle będzie zapotrzebowanie na lokale użytkowe na tym terenie oraz jakie są preferencje mieszkaniowe osób tam zameldowanych. W tej chwili przedstawiciele Gminy posiadają wiedzę, uzyskaną w wyniku przeprowadzonych konsultacji społecznych oraz zleconych analiz – ma ona jednak charakter cząstkowy i nie dotyczy bezpośrednio obszaru rewitalizowanego. W konsultacjach społecznych bardzo często pojawiała się propozycja, aby

wyburzać stare oficyny, zamiast wznosić nowe – na co jednak przedstawiciele Miasta nie mogli się zgodzić. Pojawiły się również postulaty bardzo zbieżne z propozycjami Miejskiej Pracowni Urbanistycznej z 2011 r., aby w zdewastowanych budynkach, przy zachowaniu ich elewacji, sytuować parkingi – od strony ulicy. Większość mieszkańców nie chciała jednak, aby parkingi takie powstały w bezpośrednim sąsiedztwie ich domów.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy budynek przy skrzyżowaniu ul. Jaracza z ul. Wschodnią przeznaczony jest do wyburzenia.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska twierdząco odpowiedziała na to pytanie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, dlaczego właśnie tam nie mógłby zostać wybudowany parking.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita stwierdził, że niemożliwe jest zrobienie zjazdu z parkingu przy skrzyżowaniu ulic. Działka ta usytuowana jest zbyt blisko skrzyżowania, aby można tam było zlokalizować parking.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że Miasto będzie musiało jeszcze przeprowadzić dodatkowe konsultacje w sprawie zapotrzebowania na miejsca parkingowe na tym terenie.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogródowski powiedział, że nie można tej kwestii rozpatrywać w oderwaniu od sąsiednich kwartałów zabudowy miejskiej.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o odpowiedź na pytanie, czy w ogóle padła propozycja ze strony osób biorących udział w konsultacjach społecznych, aby połączyć ul. Jaracza z ul. Włókienniczą ciągiem pieszo – jezdny.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogródowski stwierdził, że nie przypomina sobie takiej propozycji.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że propozycja taka wynika z samej dyspozycji przestrzennej – byłby to doskonały skrót do znajdujących się tam terenów zielonych oraz do pobliskiego targowiska. Dzięki takiemu skrótowi mieszkańcy nie będą musieli przechodzić wzdłuż ul. Kilińskiego – lecz przez zielony pasaż do ul. Jaracza. Ponadto, na terenie tym, od strony ul. Włókienniczej, znajduje się niewielka przerwa w zabudowie – rozwiązanie, że wprowadzamy tam przestrzeń publiczną, pozwala na wykształcenie pełnej elewacji z oknami na tę stronę, nie będzie więc tam ślepych ścian. Należy też pamiętać, że będzie to dodatkowa przestrzeń, którą można zagospodarować zielenią. Mogą się tam pojawić ławki, a także ogródki przy lokalach usługowych, które zostaną otwarte w parterze budynku z parkingiem. Parter ten musi mieć bowiem charakter użytkowy – nie może to być ślepa ściana parkingu. Zapis w tej sprawie znajdzie się w warunkach konkursu architektonicznego na zagospodarowanie powyższego terenu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak spytała, czy przedstawiciele UMŁ posiadają wiedzę, jakie jest zapotrzebowanie na lokale usługowe na tym terenie. Pani Przewodnicząca oceniła, że w tej chwili jest tam już bardzo dużo pustych lokali użytkowe, a tymczasem Miasto chciałoby tam otwierać kolejne nowe lokale, specjalnie w tym celu budując drogę, pomimo, iż mieszkańcy woleliby, aby na powyższym terenie powstał plac.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska powiedziała, że droga ta stanowiłaby przestrzeń publiczną. Jeżeli mamy do czynienia z taką drogą, która będzie uczęszczana, to na terenie tym istnieje większe szanse na utrzymanie lokali usługowych, niż gdyby zostały one otwarte w pasażu na tyłach zabudowy, stanowiącym ślepa uliczkę. Można się zastanawiać nad tym,

czy rzeczywiście powinny się tam znaleźć tylko lokale usługowe – w tej chwili jednak prowadzone są badania, które zapewne odpowiedzą na to pytanie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że należałoby zwrócić większą uwagę na konsultację odnośnie sposobu zagospodarowania tej przestrzeni. Skoro mieszkańcy chcą, aby powstał na powyższym terenie plac, nie powinno się proponować otwarcia tam płatnego parkingu.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że jeżeli parking ten zostałby tam otwarty, wówczas na ul. Włókienniczej, którą można by przekształcić w woonerf, nie musiałyby już stać samochody.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zwrócił uwagę, że na ul. Włókienniczej, po zmianie jej funkcji, pozostanie bardzo mało miejsc parkingowych. Ograniczona ilość miejsc parkingowych jest również przy ul. Kilińskiego, ul. Jaracza i ul. Wschodniej – w tej sytuacji, istnieje nagła potrzeba budowy nowych parkingów, z których mogliby skorzystać przede wszystkim okoliczni mieszkańcy.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że w sąsiedztwie projektowanego parkingu znajduje się budynek prywatny – proponuje się, iż zabudowa na jego podwórku zostanie uzupełniona. Pani Przewodnicząca zadała w związku z tym pytanie, dlaczego Miasto właśnie tam nie umieści lokali użytkowych – skoro wypełniłyby one pierzeję placu.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska oceniła, że jeżeli podjęta zostałaby decyzja o pozostawieniu w tym miejscu placu, a parking będzie otwarty w innym miejscu (np. w rejonie ul. Kilińskiego), wówczas faktycznie trzeba będzie stworzyć tam pierzeję.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zauważyła, że budynek ten znajduje się w fatalnym stanie technicznym.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska powiedziała, że rzeczywiście, jeżeli tworzy się przestrzeń publiczną, należy zadbać o to, aby była ona otoczona frontową zabudową – nie można bowiem robić przestrzeni substandardowych.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o informację, w jaki sposób zostanie zmodernizowane targowisko, znajdujące się na powyższym terenie.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska poinformowała zebranych, że obecnie jest to działka budowlana – Biuro zakłada jednak, że teren ten stanie się przestrzenią publiczną, dzięki czemu w elewacjach sąsiednich budynków będzie można wybić okna na ten plac. Teren targowiska można będzie wówczas zadaszyć – będzie on również od strony ulicy zamykany w godzinach nocnych. Istnieje także możliwość wprowadzenia tam elementów zieleni.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że budynki znajdujące się w sąsiedztwie targowiska są własnością prywatną – pani radna zadała w związku z tym pytanie, w jaki sposób uda się zachęcić ich właścicieli do wybicia okien na plac targowy.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że jest to kwestia stworzenia odpowiednich możliwości oraz konkretnego programu w ramach procesu rewitalizacji. Przedstawiciele UMŁ dążyć będą do tego, aby tworzyć tego typu elewacje w wybranych kamienicach miejskich, podnosząc w ten sposób standard powyższej zabudowy.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita ocenił, że na pewno nie uda się zmusić prywatnych właścicieli do wybijania dodatkowych otworów okiennych w swoich budynkach – można ich do tego jednak w określony sposób zachęcić.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy Gmina dofinansowywałaby wówczas najemcom wybicie takich okien.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska wyraziła pogląd, że istnieje również i taka możliwość – ostateczne narzędzia zostaną jednak wypracowane w przyszłości.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że w trakcie konsultacji sygnalizowana była również potrzeba rozbudowy infrastruktury na terenie Gimnazjum Publicznego nr 2 – ich uczestnicy zgłaszali propozycję budowy tam boiska, czy może nawet basenu, z którego mogliby korzystać mieszkańcy Śródmieścia. Pani Przewodnicząca zadała w związku z tym pytanie, dlaczego propozycje te nie zostały uwzględnione w przedstawionym projekcie rewitalizacji powyższego obszaru.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska oceniła, że jest to dość trudny temat – wiadomym jest, że niemal wszystkie placówki szkolne posiadają znaczące potrzeby, jeśli chodzi o budowę infrastruktury, pojawia się tu jednak dodatkowe pytanie, czy powinny one zdominować potrzeby mieszkańców tego terenu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy Gimnazjum to posiada boisko.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska twierdząco odpowiedziała na to pytanie – dyrekcja tej placówki chciałaby jednak, aby zostało ono zmodernizowane. Można by rozważyć ewentualność, aby parking wielopoziomowy, który miałby powstać na tym terenie, posiadał dach zaaranżowany pod kątem właśnie funkcji rekreacyjnych. Pojawia się tu jednak pytanie, czy kwestia ta jest dla mieszkańców powyższego terenu rzeczywiście priorytetowa – zdaniem pan Dyrektor, ważniejszą kwestią wydaje się zapewnienie im dodatkowych miejsc parkingowych oraz podnoszenie standardu całej zabudowy mieszkalnej.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak nie zgodziła się z tym twierdzeniem – pani Przewodnicząca podkreśliła, że rozbudowa infrastruktury jest dla placówki szkolnej, która funkcjonuje w bardzo trudnym środowisku, sprawą wyjątkowo ważną. W związku z postulatami, dotyczącymi budowy na tym terenie placu, na pewno byłoby możliwe utworzenie boiska dla Gimnazjum, z którego mogliby jednak korzystać również okoliczni mieszkańcy w godzinach pozaszkolnych – podniosłoby to zapewne standard życia w ww. obszarze.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita ocenił, że boisko to i tak nie byłoby w stanie pełnić funkcji placu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak stwierdziła, że istnieją jednak rozwiązania, polegające na tym, że określone przestrzenie pełnią funkcję zarówno placów, jak i boisk.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogrodowski zwrócił uwagę, że dyrekcja Gimnazjum nr 2 ma dość poważne problemy ze swoimi wychowankami – podobnie zresztą jest w większości tych placówek na terenie Śródmieścia. Wyniki egzaminów gimnazjalnych w tej szkole kształtują się zwykle poniżej średniej krajowej – dzieje się tak dlatego, że placówka ta zapewnia niezadowalające warunki odnośnie posiadanej infrastruktury, co powoduje, że mamy tutaj do czynienia z selekcją negatywną (trafiają tam uczniowie, którym nie udało się dostać do lepszych szkół). Wydział Edukacji UMŁ zwracał już w związku z tym uwagę na to, że w ramach działań rewitalizacyjnych należy dbać o podnoszenie jakości bazy lokalowej w szkołach usytuowanych na terenie Śródmieścia, inaczej będziemy mieć do czynienia z sytuacją, iż młodzież nie będzie chciała przebywać na terenie obszarów, poddanych procesowi rewitalizacji. W Polityce Społecznej umieszczone zostały w związku

z tym zapisy, iż Miasto dbać będzie w większym stopniu o bazę lokalową śródmiejskich szkół.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że w takim razie rzeczywiście można by się wspólnie zastanowić, w jaki sposób połączyć rozmaite funkcje danego terenu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że kwestia ta powinna być poddana dalszym konsultacjom społecznym.

Zwracając się następnie do przedstawiciela Zarządu Dróg i Transportu, pani Przewodnicząca zauważyła, że bardzo wiele postulatów, zgłoszonych zresztą nie tylko przez mieszkańców obszaru nr 1, dotyczyło poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego. Obecnie przygotowany jest projekt przebudowy ul. Kilińskiego (do al. Piłsudskiego), niedługo też zapewne rozpoczną się prace nad planami utworzenia woonerfu na ul. Włókienniczej. Pani Przewodnicząca poprosiła w związku z tym o informację, jakie są plany ZDiT odnośnie zwiększenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, a także poprawę stanu zieleni w tym rejonie Łodzi.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zwrócił uwagę, że jeżeli chodzi o ul. Kilińskiego, to przebudowie ulec ma odcinek tej ulicy między ul. Składową, a al. Piłsudskiego – nieprzylegający więc do obszaru nr 1. Odcinek między ul. Jaracza, a ul. Rewolucji 1905 r. modernizowany był kilka lat temu – jest on w dobrym stanie technicznym. Wprowadzenie większych zmian na tym odcinku nie byłoby zresztą możliwe ze względów technicznych – jest on bowiem stosunkowo wąski.

Jeżeli chodzi o możliwość wprowadzenia w pasy drogowe na terenie obszarów podlegających procesowi rewitalizacji elementów zieleni oraz poprawy stanu bezpieczeństwa ruchu drogowego, to wykonana została analiza, dotycząca powyższych kwestii. Na terenie obszaru nr 1, jeśli chodzi o ul. Włókienniczą, to przy przekształceniu jej w woonerf wprowadzenie dodatkowej zieleni będzie jak najbardziej możliwe. W przypadku natomiast ul. Jaracza, na odcinku od ul. Wschodniej do ul. Kilińskiego, należy pamiętać, że mamy tam do czynienia z dość dużym nasyceniem uzbrojenia podziemnego, znajdującego się pod chodnikami – w związku z tym, możliwe jest tam posadzenie pojedynczych drzew lub niższej zieleni, jeżeli zostaną zaprojektowane np. wysepki rozdzielające miejsca postojowe w jezdni. Przy pozostawieniu obecnej geometrii jezdni, bez jakichkolwiek zmian, w przestrzeni chodników, ze względu na ich szerokość, nie będzie można sadzić dodatkowych drzew.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, jaką szerokość posiada pas jezdni w ul. Jaracza.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita nie posiada w tej chwili precyzyjnych informacji w tej sprawie. Na terenie tej ulicy mamy jednak do czynienia z taką sytuacją, iż istnieją tam dwa pasy ruchu i miejsca parkingowe (od ul. Kilińskiego do ul. Wschodniej, po jednej stronie). Gdyby Gmina chciała poszerzyć tam chodniki, wówczas trzeba by w ogóle zlikwidować wytyczone wzdłuż ulicy miejsca parkingowe.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy pasy jezdni na tym odcinku ul. Jaracza są na tyle wąskie, że nie można już ich jeszcze zawężyć.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita twierdząco odpowiedział na to pytanie – pasy te nie mogą być węższe, ponieważ ulicą Jaracza kursuje autobus. Pas, po którym porusza się autobus, musi mieć szerokość min. 3,5 m.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o odpowiedź na pytanie, czy nie można by zawężyć tylko jeden pas jezdni.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zauważył, że gdyby zawężyć jeden pas ruchu, uzyskałoby się tylko 0,5 m. dodatkowej powierzchni, Takie

poszerzenie chodników niewiele daje, ponieważ należy pamiętać, że drzewa nie można posadzić przy krawężniku, ze względu na przepisy, określające skrajnię drogową.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak spytała, czy planowana jest przebudowa ul. Jaracza na tym odcinku.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita twierdząco odpowiedział na powyższe pytanie – można tam wprowadzić dodatkową zieleń, ale w ograniczonej formie (tworząc na jezdni zielone wysepki, co kilka miejsc parkingowych).

Jeśli chodzi natomiast o ul. Rewolucji 1905 r., na odcinku od ul. Kilińskiego do ul. Wschodniej, to sytuacja jest tu podobna, jak w przypadku ul. Jaracza. Tak samo jest również, jeżeli chodzi o ul. Wschodnią, na odcinku od ul. Rewolucji 1905 r. do ul. Jaracza. Jeśli chodzi natomiast o ul. Kilińskiego, to możliwe jest tam posadzenie pojedynczych elementów zieleni na południowo – wschodnim narożniku skrzyżowaniu tej ulicy z ul. Jaracza. Pewne elementy zieleni można zastosować również na odcinku ul. Kilińskiego między ul. Włókienniczą, a ul. Rewolucji 1905 r. – po stronie zachodniej, na jednym z fragmentów chodnika.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy planowane jest umieszczanie na tym terenie nowych ławek, bądź dodatkowego wyposażenia przystanków.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita stwierdził, że pewne tego typu elementy wkomponowywane będą w miarę możliwości w przestrzeń publiczną – należy jednak pamiętać, że możliwości te są dość ograniczone. Niemożliwe jest postawienie na tym terenie np. wiat przystankowych, ponieważ jest tam zbyt wąsko. Nie przy każdym przystanku również będzie można postawić ławki.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że ulice są jednak zawężane odcinkowo latarniami, bądź słupami sieci trakcyjnej.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita ocenił, że latarnie, bądź słupy sieci trakcyjnej są urządzeniami służącymi drodze – należy je więc inaczej traktować niż np. ławki. Ławki powinno się bowiem traktować jako dodatkowy element wyposażenia – tzw. mebel miejski. Ze względu na tego typu element wyposażenia nie można wprowadzić zawężenia chodnika poniżej określonej normy.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak wyraziła pogląd, że ławki służą jednak przystankowi.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita stwierdził, że nie jest to jednak urządzenie służące drodze – nie mieści się bowiem w tym katalogu. Ławka nie stanowi bowiem koniecznego wyposażenia przystanku.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak wyraziła swoje zdziwienie taką interpretacją – pani Przewodnicząca zwróciła uwagę, że w innych miastach ławki montowane są na przystankach komunikacji publicznej. Są one stawiane ze względu na zapotrzebowanie zgłaszane ze strony mieszkańców, które jest większe zwłaszcza w starzejącej się społeczności.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita powiedział, że jeżeli tylko będzie taka możliwość, ławki na przystankach komunikacji miejskiej będą montowane. Niestety, nie mogą być one ustawione przy przystanku ulokowanym na chodniku, którego szerokość wynosi np. tylko 2 m.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że postulaty mieszkańców były jednak takie, aby ławki ustawiane były na łódzkich ulicach. Biorąc jeszcze pod uwagę fakt, że mieszkańcy Łodzi są coraz starsi, należy uwzględnić te propozycje.

Odnosząc się następnie do kwestii przejazdu, który miałby powstać między ul. Jaracza, a ul. Włókienniczej, pani Przewodnicząca zadała pytanie, dlaczego zamiast tego przejazdu nie mógłby tam zostać utworzony ciąg pieszo – rowerowy.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita wyraził opinię, że jeżeli przejazd ten miałby spełniać swoją funkcję, nie może się on ograniczać jedynie do ciągu pieszo – rowerowego. Pan Dyrektor przypomniał, że na terenie tym ma zostać otwarty również i parking.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zauważyła, że wjazd na ten parking ma być zlokalizowany od strony ul. Jaracza.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita ocenił, że nie da się obsłużyć powyższego parkingu jedynym wjazdem, od strony ul. Jaracza.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska zapewniła zebranych, że Biuro posiada wstępną koncepcję, z której wynika, iż parking ten może posiadać jeden wjazd.

Pani Dyrektor podkreśliła ponadto, że ostateczna decyzja w kwestii wyglądu tego przejazdu zapadnie w wyniku konkursu urbanistyczno – architektonicznego. W tej chwili bowiem, przedstawiona koncepcja stanowi jedynie pewną propozycję.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że jeżeli na ten ciąg pieszo – rowerowy faktycznie zostałby skierowany wjazd z parkingu, wówczas lokowanie tam zieleni nie miałyby większego sensu.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że dlatego też Biuro proponowało, aby parking posiadał tylko jeden wjazd – od strony ul. Jaracza.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak podkreśliła, że dobrze by było, gdyby przedstawicielom Gminy udało się wypracować jednolitą koncepcję w tej sprawie – mogłaby ona zostać wówczas skonsultowana z mieszkańcami.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski odnosząc się do informacji, iż obecnie 20 % zabudowy frontowej przy ul. Włókienniczej to pustostany, a jeszcze więcej ich jest, jeśli chodzi o lokale użytkowe, zadał pytanie, jak się kształtuje proporcja ilości miejsc parkingowych istniejących na tym terenie obecnie, do potencjalnej możliwości zwiększenia się ilości mieszkańców. Pan radny podkreślił, że nowi mieszkańcy zrewitalizowanych obszarów mogliby już na wstępie zetknąć się z problemem braku miejsc parkingowych na powyższym terenie.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że precyzyjną odpowiedź na to pytanie będzie można udzielić wówczas, gdy znane już będą wyniki wszystkich przeprowadzanych analiz. W tej chwili już jednak można powiedzieć, że na terenie obecnych pustostanów w ww. rejonie Łodzi powstać może ok. 120 mieszkań. Jeżeli spojrzeć na front standardowej łódzkiej kamienicy, łatwo wyliczyć, że nie zaparkuje przy niej większa ilość niż cztery samochody. W tej sytuacji więc, stajemy przed pewnym wyborem – albo będziemy szukać miejsc na nowe parkingi we wnętrzu kwartału, albo już poza nim. Na pewno przedstawiciele UMŁ będą mieli poważny problem ze sprostaniem tym potrzebom. Można liczyć jednak na to, że nawet gdy na teren Śródmieścia przeprowadzi się więcej osób, ruch samochodowy nie będzie tam zbyt intensywny – mieszkańcy nie będą bowiem musieli odbywać większych podróży, biorąc pod uwagę nasycenie centrum Miasta punktami handlowo – usługowymi.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogrodowski stwierdził, że obecnie prowadzone są również analizy, które mają przynieść odpowiedź m. in. na pytanie, czy intensywny ruch samochodowy na danym terenie przyciąga tam nowych mieszkańców, czy raczej działa na nich zniechęcająco.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski zgodził się, że na powyższym terenie nie wygeneruje się raczej intensywny ruch samochodowy – dobrze by było jednak, aby osoby

mieszkające tam nie miały problemów ze znalezieniem miejsc, na których będą mogli zaparkować swoje samochody.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając się do pana Dyrektora Nity, zadała pytanie, jaka jest wymagana, minimalna odległość między zjazdem z parkingu, a najbliższym skrzyżowaniem. Pani Przewodnicząca poinformowała zebranych, że obecnie procedowana jest decyzja o warunkach zabudowy dla parkingu przy ul. Rewolucji 1905 r. nr 69 – miałby on się znajdować dość blisko skrzyżowania.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita stwierdził, że przepisy regulujące powyższą kwestię nie określają precyzyjnie minimalnej odległości – mówią one jedynie o tym, że zjazd taki nie może się znajdować w bezpośredniej bliskości skrzyżowania. W tej chwili stosuje się więc zasadę, że zjazd taki może być wytyczony minimum kilkanaście metrów od danego skrzyżowania.

Wobec braku dalszych pytań i głosów w dyskusji, Komisja przeszła do omawiania wniosków mieszkańców, dotyczących działań, które mają być prowadzone na terenie obszaru koncentracji działań nr 2 (ograniczonego ulicami: Piotrkowska, Narutowicza, Kilińskiego, Tuwima).

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogrodowski poinformował zebranych, że obszar ten posiada w większym stopniu charakter wielkomiejski niż obszar nr 1. Analogiczny do niego jest obszar nr 5, położony między ulicami: Kilińskiego, Nawrot, Piotrkowska i Tuwima. Na terenie obszaru nr 2 mieszkańcy wskazywali przede wszystkim na potrzebę uporządkowania estetycznego niektórych przestrzeni – w przypadku tym mowa była głównie o rejonie wzdłuż ul. Narutowicza, na odcinku od ul. Wschodniej do ul. Kilińskiego, po stronie południowej. Wśród zgłaszanych uwag pojawiały się również kwestie, dotyczące przejść ze środka kwartału do ul. Piotrkowskiej, powstałych po wyburzeniach kamienic. Dużą uwagę wzbudziła również sprawa przejść pomiędzy ul. Piotrkowską, a Nowym Centrum Łodzi – mieszkańcy szczególnie zwracali uwagę na obecny stan ul. Traugutta (która ma zostać przebudowana w ramach budżetu obywatelskiego) oraz na stan ul. Moniuszki. Duże zainteresowanie wzbudzała też kwestia ewentualnej zmiany organizacji ruchu na ul. Sienkiewicza – mieszkańcy w trakcie konsultacji często zadawali pytania, czy pozostanie ona dwukierunkowa, czy też w przyszłości przywrócony zostanie na niej ruch w jednym kierunku. Ponadto, uczestnicy konsultacji wyrażali swoje zainteresowanie kwestią aranżacji placu przed budynkiem TVP. Podczas tych konsultacji mieszkańcy otrzymywali informację o wynikach konkursu „Zszywanie Miasta,” aby mieli oni świadomość, w jakiej przestrzeni się poruszamy. W omawianym przypadku, znacznie większa ilość uczestników konsultacji stanowiły osoby korzystające z tego obszaru, a niemieszkające na jego terenie. Osoby te wskazywały, że na terenie obszaru nr 2 mamy do czynienia ze złą jakością doświetlenia – uczestnicy konsultacji zgadzali się na budowę na tym terenie nowych dróg, o ile zostaną one dobrze doświetlone i we właściwy sposób zagospodarowane. Na terenie tym istnieje bowiem obecnie wiele ciemnych zaułków – mieszkańcy, przechodząc przez nie, nie czują się bezpiecznie. Jednocześnie, mieszkańcy uskarżali się na uciążliwy ruch samochodowy w obrębie kwartału – zwłaszcza na terenie ul. Sienkiewicza, ul. Tuwima, czy ul. Narutowicza.

W sumie więc można powiedzieć, że przedstawiciele UMŁ mieli w omawianym przypadku do czynienia z zupełnie innymi problemami niż te, które pojawiały się w przypadku obszaru nr 1. Uwagi dotyczące ww. terenu skupiały się bowiem na jakości mieszkania i życia, podczas, gdy w przypadku obszaru nr 2 – na jakości korzystania z tego terenu. Osoby biorące udział w tych konsultacjach skarżyły się również na brak zieleni, czy mebli miejskich (np. ławek). Osoby starsze zgłaszały też zastrzeżenia, że ulice nie są dostosowane do ich potrzeb – brak jest tam podniesionych przejść dla pieszych, natomiast

krawężniki są zbyt wysokie. Krytycznie oceniono przebudowę ul. Tuwima, w związku z faktem, iż w jej trakcie nie zlikwidowano tego typu niedogodności.

Dużo uwagi poświęcono też obszarowi wokół Łódzkiego Domu Kultury, zwracając uwagę na estetykę i jakość korzystania z tej przestrzeni.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, jaka część obszaru nr 2 objęta jest miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska poinformowała zebranych, że przyjęty już został plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu wokół Łódzkiego Domu Kultury.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że w trakcie dyskusji nad sposobem zagospodarowania ww. terenu, zawsze pewnego rodzaju punktem zapalnym była kwestia uzupełniania zabudowy wzdłuż ul. Narutowicza. Pani Przewodnicząca zadała w związku z tym pytanie, czy osoby biorące udział w konsultacjach wracali do pomysłu, dotyczącego budowy Bulwaru Narutowicza.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogrodowski twierdząco odpowiedział na to pytanie. Część osób biorących udział w konsultacjach domagała się przywrócenia historycznej zabudowy na tym terenie, inna część jednak opowiadała się za utworzeniem Bulwaru Narutowicza. Pojawił się nawet postulat, by na terenie tym utworzyć znacznie szerszą ulicę – nie zostanie on jednak zrealizowany, ponieważ w ramach programu Mia100 Kamienic remontowane są budynki, znajdujące się przy skrzyżowaniu ul. Piotrkowskiej z ul. Narutowicza. Większość osób uczestniczących w konsultacjach zgłaszała jednak ogólny postulat uporządkowania tego terenu – nie precyzując, w jaki sposób przestrzeń powyższa ma zostać zagospodarowana.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zauważyła, że wiele budynków na tym terenie nie jest własnością Gminy – Miasto ma więc dość ograniczone możliwości, jeśli chodzi o sposób zagospodarowania tego terenu.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że dyskusja na temat zagospodarowania ww. rejonu Miasta trwa już od wielu lat. Dyskusja ta odżyła przy okazji konkursu urbanistycznego „Wielkowiejska Piotrkowska” – większość osób biorących udział w tym konkursie wskazywało na konieczność dokonania na tym terenie kilku przebić

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy przebicia te nie będą robione kosztem terenów zielonych, znajdujących się w powyższym rejonie Łodzi.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska powiedziała, że Miasto musi zrobić tam przejścia, które staną się przestrzenią publiczną. Przejścia te będą miały podwójną funkcję – ponieważ nie pełnią istotnej roli jako szlaki komunikacyjne, są one z założenia woonefowe. Jeżeli weźmiemy pod uwagę, jakie są proporcje tych kwartałów, odnosząc to np. do struktury Kopenhagi, wówczas okaże się, że tak naprawdę uzyskamy podobną proporcję ilości takich przestrzeni woonefowych do ulic, obsługujących tę przestrzeń.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy przebicia te będą miały formę przejść, czy przejazdów.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że będą to przejścia z możliwością wjazdów docelowymi.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że budowa takich przejść spowoduje, iż z terenów tych zniknie zieleń.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska nie zgodziła się z tą opinią.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita stwierdził, że uporządkowanie tego terenu spowoduje właśnie, że znajdzie się tam zieleń. W tej chwili bowiem zieleń występuje tam tylko na prywatnych działkach.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zauważyła, że znajdują się tam również drzewa.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska zapewniła zebranych, że drzewa te pozostaną w przestrzeni publicznej.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita powiedział, że jedno z planowanych przejść znajdzie się pomiędzy ul. Kilińskiego, a ul. Sienkiewicza, w rejonie budynku zajmowanego obecnie przez Straż Miejską. Kolejne – pomiędzy budynkiem PKP przy ul. Tuwima 28, a Komendą Miejską Policji. W tej chwili nie ma tam praktycznie żadnej uporządkowanej zieleni.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy tereny te stanowią własność Gminy.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska poinformowała zebranych, że część tych terenów należy do Miasta – pozostała część podlegać będzie wykupowi. Pani Dyrektor zwróciła uwagę, że przestrzeń ta otoczona jest ślepych ścianami budynków, bądź pustymi oficynami – użytkownicy tych terenów nie czują się więc tam bezpiecznie. Miasto chce stworzyć w związku z tym możliwość wprowadzenia tam zabudowy frontowej, która będzie wychodziła na te przestrzenie. Dzięki temu powstanie tam pewnego rodzaju sieć placów i uliczek, które nie będą pełniły istotnej roli komunikacyjnej – za to staną się bardziej przyjaznym fragmentem Miasta.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że część budynków znajdujących się na tym terenie, jest zamieszkała. Miasto będzie więc musiało wykupić te nieruchomości, wysiedlić mieszkańców i dokonać wyburzeń. Pani Przewodnicząca zapytała w związku z tym, w jakim stopniu wykonanie powyższego przedsięwzięcia jest realne.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska oceniła, że przypadków, w których konieczne będą wyburzenia, jest bardzo mało.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, kto będzie stawał na tym terenie budynki frontowe.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że budynki frontowe znajdują się w gestii ich prywatnych właścicieli – na terenie tym wytyczone zostaną działki gminne, przeznaczone do sprzedaży. Pani Dyrektor wyraziła nadzieję, że budowa Nowego Centrum Łodzi spowoduje na tyle dobrą koniunkturę, iż będzie możliwa sprzedaż tych działek. Inwestycje te realizować będą również właściciele prywatnych nieruchomości na powyższym terenie i wspólnoty mieszkaniowe. Biuro zorganizowało już kilka spotkań z przedstawicielami tych prywatnych właścicieli – większość z nich zainteresowana jest ww. inwestycjami.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że jeżeli chodzi o przebieg dokonywane w zabudowie miejskiej, to ogólnie rzecz biorąc, obecnie dysponujemy terenami gminnymi, przez które możemy zapewnić dojazd do wewnętrznego obszaru, w przestrzeni półprywatnej – jeżeli powstanie tam przejazd, to musi być to przestrzeń publiczna. Tak naprawdę jednak, samo uporządkowanie tej przestrzeni, mogłoby spowodować, że właściciele sąsiednich nieruchomości chcieliby też z niej korzystać – niewielkimi inwestycjami przyczyniając się do ożywienia powyższego obszaru. Nie wydaje

się być jednak realne, aby decyzje o postawieniu nowych budynków frontowych podejmowały wspólnoty mieszkaniowe.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska powiedziała, że ten element projektu na pewno uda się zrealizować dopiero na samym końcu. Musimy sobie jednak zdawać sprawę z tego, że drobne inwestycje, zmierzające do uporządkowania tego terenu, są niewystarczające, ponieważ jednym z podstawowych warunków właściwego funkcjonowania przestrzeni publicznej są aktywne fronty, które ją okalają i definiują. Jeżeli nie uda się tego warunku zapewnić, wówczas wnętrza kwartałów zabudowy nie będą służyć nikomu.

Mieszkańcy tych kwartałów nie angażują się w zmianę sposobu zagospodarowania powyższych terenów – inicjatorem zmian musi więc być w tym przypadku Miasto. Oczywiście zabudowa frontowa nie powstanie tam szybko, część roli frontów przejmą zapewne ogrodzenia. Zmiany na tym terenie są jednak konieczne, ponieważ zabudowa historyczna w głębi dużych kwartałów miejskich ulega coraz poważniejszej degradacji.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że problemem jest jednak to, że tworzymy kolejną przestrzeń, na której dozwolony zostanie ruch samochodowy – zamiast zagospodarować go zielenią.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zwrócił uwagę, że jeżeli mówimy np. o przebiegu między ul. Kilińskiego, a ul. Sienkiewicza, następnie między ul. Tuwima, a ul. Traugutta, to warto zastanowić się, jaka jest zawartość tego kwartału i do kogo należą powyższe tereny. Na terenie tym stykają się ze sobą jakby cztery obszary – z jednej strony mamy tam rejon wokół biurowca zajmowanego przez PKP, z drugiej strony mamy zaplecze parkingu Komendy Miejskiej Policji, z kolejnej strony mamy tam teren kamienicy administrowanej przez wspólnotę mieszkaniową, z ostatniej strony natomiast jest to fragment terenu miejskiego, znajdującego się na tyłach budynku zajmowanego przez Straż Miejską. Jest to miejsce, które obecnie jest w ogóle niedostępne – z każdej strony są tam bowiem ogrodzenia.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak stwierdziła, że dlatego też należy ustalić, czy Miasto w decydując się na realizację programu rewitalizacji, bierze pod uwagę możliwość sfinansowania np. wykończenia ścian budynków zarządzanych przez wspólnoty mieszkaniowe, czy budowy ogrodzenia.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że Miasto rzeczywiście będzie musiało uporządkować działki gminne. Problemem jest jednak fakt, iż na powyższym obszarze działki gminne stanowią stosunkowo niewielki procent terenu. Gmina będzie więc musiała zachęcić prywatnych właścicieli i wspólnoty mieszkaniowe do udziału w rewitalizacji – jeżeli chcemy, aby proces ten udało się pomyślnie zrealizować. W tym celu należy stworzyć ww. podmiotom odpowiednie warunki, aby zdecydowały się one na te inwestycje.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zauważyła, że jeżeli rozpocznie się już rewitalizacja tych kwartałów, to powyższy teren przez pewien czas stanowić będzie obszar, na którym prowadzona jest inwestycja, nie będzie to natomiast przyjazna przestrzeń publiczna. Pani Przewodnicząca zapytała w związku z tym, jaki będzie harmonogram czasowy prowadzenia tych inwestycji.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska powiedziała, że kwestie te nie zostały jeszcze doprecyzowane.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita ocenił, że tereny te są obecnie w dużej mierze zamknięte – bez poprawienia dostępności infrastrukturalnej i komunikacyjnej tego obszaru wewnętrznego, nie uda się ich zagospodarować w odpowiedni sposób.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zgadzając się z tą wypowiedzią, stwierdziła, że niepokoi ją jednak kwestia otuliny tej przestrzeni publicznej – powstaje bowiem pytanie, czy Miasto jest w stanie doprowadzić do tego, by przestrzeń ta została uporządkowana w ramach programu rewitalizacji.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska oceniła, że jest to kwestia studium wykonalności dla powyższych obszarów – są to problemy, które Miasto będzie musiało w określony sposób rozwiązać.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy warunkiem powodzenia rewitalizacji tych kwartałów jest zdaniem przedstawicieli Gminy udział w tych inwestycjach podmiotów prywatnych.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska wyraziła pogląd, że przynajmniej część z nich musi zostać zrealizowana. Jeżeli w kameralnej przestrzeni publicznej uda się uzyskać choćby tylko pewną część zabudowy frontowej, wówczas powinno to wystarczyć, aby obszar ten mógł się zacząć przekształcać w przestrzeń przyjazną.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy rzeczywiście na terenie tym powinna powstać zabudowa frontowa z nowymi lokalami użytkowymi – skoro nawet w podwórkach dostępnych z ulicy lokale te nie są w optymalny sposób wykorzystywane.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że w ww. zabudowie frontowej powstać mogą także normalne mieszkania.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zauważył, że nie przy każdym przebicciu przewidywana jest też nowa zabudowa.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska zwróciła uwagę, że powstanie tych przebić przyczyni się też do odciążenia ul. Piotrkowskiej – dzięki nim samochody wiozące towar do sklepów znajdujących się przy ul. Piotrkowskiej nie będą musiały tak często wjeżdżać na tę ulicę.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak poprosiła o odpowiedź na pytanie, czy Zarząd Dróg i Transportu zamierza budować miejsca postojowe dla samochodów dostawczych w rejonach rewitalizowanych przy ul. Piotrkowskiej. Pani Przewodnicząca zwróciła uwagę, że obecnie wszystkie te samochody muszą wjeżdżać na tę ulicę – co powoduje, że jej nawierzchnia niszczy się. Czy przewiduje się taką funkcję na ulicach przyległych do ul. Piotrkowskiej?

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita stwierdził, że zawsze istnieje możliwość oznakowania fragmentu ulicy, przeznaczając go jako miejsce parkingowe dla samochodów dostawczych. Obecnie jednak mamy do czynienia z sytuacją, że do bardzo wielu lokali przy ul. Piotrkowskiej, usytuowanych w podwórkach, nie można dotrzeć inaczej, jak tylko od strony tej ulicy.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy Miasto zamierza wykluczyć możliwość parkowania na chodnikach przy przebudowanych ulicach.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zauważył, że parkowanie na chodnikach przy ul. Piotrkowskiej jest niedozwolone.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że często jednak parkują tam samochody. Samochody stoją też często na chodnikach innych wyremontowanych ulic.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zapewnił zebranych, że przedstawiciele ZDiT starają się doprowadzić do sytuacji, by samochody nie parkowały

na chodnikach – na większości ulic przylegających do ul. Piotrkowskiej nie ma zresztą takiej możliwości i samochody parkują na jezdni, a nie na chodniku.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę, że jak wynika z przedstawionych Komisji informacji, duży parking powstać ma przy skrzyżowaniu ul. Narutowicza z ul. Sienkiewicza. Pani Przewodnicząca zadała w związku z tym pytanie, czy Wojewódzki Konserwator Zabytków nie zgłosił protestu, że parking ten zasłoni budynek TVP.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska zauważyła, że rozważana jest możliwość budowy tam parkingu podziemnego. Na razie jest to jednak tylko pewnego rodzaju propozycja – nie wiadomo, czy inwestycja ta zostanie zrealizowana.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zwrócił uwagę, że na terenie tym planowana jest zmiana organizacji ruchu, w związku z projektem dokonania przebiecia do ul. Wschodniej – od strony ul. Sienkiewicza. W związku z tym, układ komunikacyjny na całym tym skrzyżowaniu zmienia się.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, który fragment ul. Narutowicza zamknięty będzie dla ruchu indywidualnego.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita poinformował zebranych, że dla ruchu indywidualnego zamknięty będzie fragment ul. Narutowicza od ul. Wschodniej do ul. Piotrkowskiej – podobnie, jak ma to miejsce obecnie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że powstanie tam parkingu wygeneruje bardzo duży ruch na tym terenie. Przy ul. Sienkiewicza powstać może w związku z tym spore zamieszanie – ulica ta będzie się zapewne blokowała.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zauważył, że po wprowadzeniu nowej organizacji ruchu nie będzie możliwości zjazdu z ul. Sienkiewicza w lewo – samochody będą mogły skręcać w ul. Narutowicza jedynie w prawo (w kierunku ul. Kilińskiego). Ruch ten nie będzie więc wtedy taki intensywny.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak wyraziła opinię, że jeżeli na tym terenie powstanie parking, ruch uliczny będzie tam jednak bardzo intensywny.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita ocenił, że nie wiadomo jednak, czy parking ten zostanie wybudowany.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski zabierając następnie głos w dyskusji, wyraził pogląd, że nie udałoby się przeprowadzić rewitalizacji, bez zapewnienia dostępności komunikacyjnej poszczególnych kwartałów zabudowy. Dostępność nie miałyby polegać na tym, że wprowadzalibyśmy na ten teren głęboki ruch drogowy – chodzi jednak o to, żeby można było do tych kwartałów dojechać. Zapewnienie dostępności komunikacyjnej tym terenom spowoduje również i to, że odciążą się ruch na głównych szlakach komunikacyjnych, funkcjonujących obecnie.

Jeżeli chodzi natomiast o omawianą dziś kwestię, związaną z przebudową ul. Narutowicza, to w ramach projektu utworzenia Bulwaru Narutowicza, na odcinku między ul. Sienkiewicza, a ul. Piotrkowską, nigdy nie przewidywano żadnych wyburzeń – konkurs na zagospodarowanie powyższego terenu w większym stopniu zakładał wykorzystanie tej przestrzeni między ul. Sienkiewicza, a ul. Kilińskiego, w której już znacznie wcześniej dokonano wyburzeń. Koncepcja zagospodarowania ww. terenu przewidywała przede wszystkim lepsze zorganizowanie funkcji komunikacyjnej, która rzeczywiście na tym odcinku ul. Narutowicza jest utrudniona, ze względu na istniejące zawężenie. Pojawiały się koncepcje poszerzenia tego odcinka ul. Narutowicza, były one jednak odrzucane – pomysł rewitalizacji kamienic u zbiegu ul. Piotrkowskiej i ul. Narutowicza nie jest natomiast autorską koncepcją obecnych władz Łodzi.

Złe się stało, że przyjęty już w ostatnim czasie miejscowy plan zagospodarowania

dla Nowego Centrum Łodzi przesądził, iż koncepcja ukierunkowania ruchu z NCL w Bulwar Narutowicza nie zostanie zrealizowana – skoro już wcześniej utworzono tę przestrzeń. W związku z tym, można się teraz zastanowić, w jaki sposób zostanie zagospodarowany odcinek ul. Narutowicza między ul. Sienkiewicza, a ul. Kilińskiego. Pan Wiceprzewodniczący poprosił ponadto o bardziej szczegółowo informację na temat sposobu zagospodarowania terenu przy skrzyżowaniu ul. Narutowicza z ul. Sienkiewicza.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska poinformowała zebranych, że obowiązująca obecnie koncepcja przewiduje utworzenie na tym terenie placu z elementami zieleni – z dopuszczeniem możliwości wybudowania tam podziemnego parkingu.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy oznacza to, iż na powyższym terenie nie zostanie ulokowana wysoka zieleń.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że część tego placu można wykorzystać na ww. cel.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski ocenił, że plac ten w naturalny sposób powinno się otwierać na wizję Bulwaru Narutowicza, ale właśnie w kierunku wschodnim.

Pan Wiceprzewodniczący zadał ponadto pytanie, jaka ma być funkcja terenu usytuowanego wzdłuż ul. Narutowicza (między projektowanym placem z elementami zieleni, a ul. Piotrkowską).

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska wyjaśniła, że na terenie tym planowane jest uzupełnienie zabudowy.

Działki te Miasto może sprzedać pod tę zabudowę.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwracając uwagę, że na ul. Narutowicza często powstają korki przed skrzyżowaniem w ul. Wschodnią, zapytała, czy nie byłoby zasadne wydzielenie torowiska na tym odcinku ulicy.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita powiedział, że Miasto planuje wykonać przejazd od ul. Sienkiewicza do ul. Wschodniej.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy planowane jest uzupełnienie mebli miejskich na terenie wzdłuż ul. Narutowicza.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zadeklarował, że meble miejskie zostaną uzupełnione na odcinku pomiędzy ul. Piotrkowską, a ul. Sienkiewicza. Dalej, w kierunku wschodnim, nie będą one na razie uzupełniane.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak wyraziła pogląd, że na terenie tym również powinno się postawić dodatkowe ławki.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zwrócił uwagę, że środki na ten cel nie zostały zapisane w budżecie Miasta.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zauważyła, że Miasto mogłoby jednak kupić dodatkowe meble miejskie – rezygnując np. z wykonywania przebiegów w głąb kwartałów.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski nie zgodził się z tą wypowiedzią. Pan Wiceprzewodniczący wyraził pogląd, że jeżeli nie wybuduje się tych szlaków komunikacyjnych, które bardziej identyfikują się z woonerfami, nie uda się przeprowadzić rewitalizacji. Należy się liczyć z tym, że budowa powyższych przebiegów może w niektórych przypadkach doprowadzić do ostrych konfliktów, ponieważ przeciw takim inwestycjom protestować mogą wspólnoty mieszkaniowe, których członkowie przyzwyczaili się, że tereny te były zamknięte. Przedstawiciele Gminy muszą jednak wytłumaczyć członkom wspólnot, że skorzystają na budowie tych przebiegów – tereny te staną się

bezpieczniejsze i bardziej estetyczne. Jest to pewnego rodzaju wyzwanie, które władze samorządowe muszą jednak podjąć i zrealizować te inwestycje.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska zapewniła zebranych, że przedstawiciele UMŁ podjęli już to wyzwanie – organizowane są bowiem spotkania z poszczególnymi właścicielami posesji i mieszkańcami, m. in. w tej sprawie. W wyniku powyższych spotkań udało się pozyskać poparcie dla realizacji przebić większości osób, uczestniczących w tych konsultacjach. W trakcie tych spotkań przedstawiciele UMŁ wsłuchiwali się w propozycje mieszkańców – plany niektórych przebić zostały skorygowane, zgodnie ze zgłoszonymi przez nich wnioskami i postulatami.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zwróciła uwagę na jedno z projektowanych przebić – od strony Narutowicza, najbliższej ul. Piotrkowskiej. Pani Przewodnicząca zauważyła, że teren ten miał być wyłączony z ruchu indywidualnego, tymczasem Miasto ten ruch generuje, zezwalając na zjazd na parking, co spowoduje, iż z tego przejazdu korzystać będą wszyscy użytkownicy dróg na tym terenie.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że przejazd ten stanowić będzie wjazd docelowy. Przebiecia do ul. Piotrkowskiej będą natomiast miały charakter ciągów pieszo – rowerowych.

Wiceprzewodniczący Komisji pan Włodzimierz Tomaszewski zwrócił uwagę, że przebiecie, o którym mówiła pani Przewodnicząca, stanowić będzie dojazd do parkingu.

Pan Wiceprzewodniczący ocenił, że wszystkie te projektowane nowe szlaki komunikacyjne będą przede wszystkim strefami bardzo spokojnego, wolnego ruchu – będą to w zasadzie przestrzenie woonerfowe. Ruch na tym terenie będzie więc ograniczony, musi się on jednak odbywać – Miasto powinno bowiem zapewnić dostępność komunikacyjną dla tego terenu. Z powyższych przejazdów korzystać będą przede wszystkim okoliczni mieszkańcy, parkujący tam swoje samochody.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak oceniła, że w tej chwili dochodzi tam jednak do nagminnego łamania przepisów drogowych przez kierowców.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska wyraziła pogląd, że kwestię budowy powyższego przebiecia można jeszcze poddać kolejnej analizie.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy mieszkańcy obszaru nr 2 nie zgłaszali w trakcie konsultacji społecznych kwestii braku obecności zieleni wewnątrz kwartału.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska zadeklarowała, że Biuro zakłada, iż zieleń musi się w tych przestrzeniach pojawić.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Ogrodowski wyjaśnił, że kwestia konieczności dokonania nowych dosadzeń podnoszona była przez uczestników konsultacji – większy nacisk położony był jednak na jej estetyczną wartość. Osoby uczestniczący w konsultacjach w większym stopniu identyfikowali powyższy obszar jako teren, z którego korzystają, a nie jako obszar, który zamieszkują.

Jeżeli Miasto chciałoby ściągnąć na ten obszar nowych mieszkańców, wówczas niezbędna wydaje się zorganizowanie tam terenów zielonych.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska poinformowała zebranych, że Biuro chciałoby zorganizować na powyższym obszarze kameralne przestrzenie publiczne z elementami zieleni wysokiej.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zapytała, czy w opinii Biura Architekta Miasta posadowienie szpaleru drzew przy parkingu, który ma powstać w południowej części obszaru nr 1, jest już tworzeniem przyjaznej przestrzeni publicznej.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska powiedziała, że zgodnie z obowiązującą koncepcją, będzie to parking podziemny – nie wiadomo zresztą, czy w ogóle zostanie on wybudowany. W tej chwili bowiem Biuro planuje jedynie wyburzenie sąsiedniego obiektu. Na terenie tym znajduje się dużo starych drzew, które tam pozostaną.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak zadała pytanie, czy w chwili obecnej w ramach rewitalizacji mają zostać wykonane jedynie przebicia kwartału.

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Oгородowski powiadomił zebranych, że projekty rewitalizacji na terenie obszaru nr 2 przewidują obecnie jedynie dokonanie przebicia przez teren dawnej fabryki, od strony ul. Tuwima oraz uporządkowanie tej przestrzeni. Dalsze działania w tym obszarze nie do końca zależne będą od przedstawicieli UMŁ.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski zadał pytanie, jaki procent zrewitalizowanej przestrzeni na ww. terenie przeznaczony zostanie pod funkcje mieszkaniowe.

Zastępca Dyrektora Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju pani Magdalena Wiśniewska stwierdziła, że w tej chwili trudno jest jeszcze odpowiedzieć na to pytanie.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski ocenił, że jeżeli na obszarze tym nie powstaną tereny zielone, trudno tam będzie przyciągnąć nowych mieszkańców.

Odnosząc się następnie do kwestii mebli miejskich, pan radny ocenił, że mogą one zostać postawione na chodniku przy ul. Narutowicza, ponieważ jest on bardzo szeroki. Pan radny poprosił ponadto o informację, czy Miasto planuje zorganizowanie konkursu na zaprojektowanie mebli miejskich. Czy będą one miały taki sam wygląd, jak meble miejskie ustawione przy ul. Piotrkowskiej?

Młodszy Referent w Biurze ds. Rewitalizacji i Rozwoju Zabudowy Miasta UMŁ w Departamencie Prezydenta pan Jarosław Oгородowski poinformował Komisję, że planowany jest konkurs architektoniczno – urbanistyczny na zagospodarowanie obszaru nr 1 oraz fragmentów obszaru nr 2, 3 – ma on odpowiedzieć na pytanie, jak mają wizualnie wyglądać te przestrzenie po zakończeniu procesu rewitalizacji. Jeżeli chodzi natomiast o same meble miejskie, to Gmina dysponuje ich katalogiem, opracowanym przez Biuro Architekta Miasta.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita nie zgodził się z tym stwierdzeniem – zdaniem pana Dyrektora, Miasto nie dysponuje żadnym katalogiem mebli miejskich. Aby mógł zostać utworzony taki jednolity katalog, musiałby zostać przeprowadzony konkurs, na podstawie którego zostałby wybrany konkretny wzór, który następnie byłby stosowany na terenie całej Łodzi. Jeżeli chodzi o wzór mebli miejskich ustawionych przy ul. Piotrkowskiej, to został on opracowany w ramach projektu, przygotowanego dla potrzeb przebudowy tej ulicy – w uzgodnieniu z Biurem Architekta Miasta. Na tej bazie powstały też wytyczne, których nie można nazwać jednak katalogiem, ponieważ Gmina nie może wskazywać jednego producenta.

Przewodnicząca Komisji pani Urszula Niziołek – Janiak nie zgodziła się z powyższym stwierdzeniem – Miasto może bowiem wskazać konkretny wzór, na podstawie archiwaliów, albo konkursu.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita ocenił, że są to jednak wyłącznie wytyczne, stosowane przy wszystkich projektach, dotyczących strefy wielkomiejskiej – mają one jednolity charakter.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski zapytał, czy możliwe jest zorganizowanie konkursu na wybór mebli miejskich.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita twierdząco odpowiedział na to pytanie – podobny konkurs zorganizowany został w Poznaniu. Pan Dyrektor nie wie jednak, czy konkurs taki zostanie przeprowadzony w Łodzi.

Pan radny Bartłomiej Dyba – Bojarski poprosił o odpowiedź na pytanie, czy działania w zakresie drobnej architektury są koordynowane przez poszczególne jednostki organizacyjne Gminy – pan radny zwrócił uwagę, że kwestią tą zajmuje się kilka podmiotów.

Dyrektor Zarządu Dróg i Transportu pan Grzegorz Nita zapewnił zebranych, że w ostatnich czasach działania te są koordynowane – nowe meble miejskie są już obecnie jednolite (podobnie zresztą, jak słupy trakcyjne i oświetleniowe).

Więcej pytań i głosów w dyskusji nie zgłoszono – na tym dyskusję w powyższym punkcie zakończono.

Ad. pkt 2: sprawy wniesione i wolne wnioski.

Nie zgłoszono wniosków.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokół sporządził

Marek Wasielewski

Przewodnicząca Komisji

Urszula Niziołek – Janiak